

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (kolmas koda)

17. november 2009*

Kohtuasjas T-143/06,

MTZ Polyfilms Ltd, asukoht Mumbai (India), esindaja: advokaat P. De Baere,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: N. Khan ja K. Talabér-Ritz,

menetlusse astuja,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 27. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 366/2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1676/2001, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Indiast pärit polüetüleenereftalaatkile impordi suhtes (ELT L 68, lk 6),

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees J. Azizi, kohtunikud E. Cremona (ettekandja) ja S. Frimodt Nielsen,

kohtusekretär: ametnik C. Kantza,

arvestades kirjalikus menetluses ja 9. detsembri 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

II - 4136

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT erivaljaanne 11/10, lk 45), mida on eelkõige muudetud nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 461/2004 (ELT L 77, lk 12; ELT erivaljaanne 11/10, lk 150) (edaspidi „algmäärus”) artikli 2 lõiked 8 ja 9 sätestavad:

„8. Ekspordihind on ekspordiriigist ühendusse ekspordiks müüdüd toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

9. Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu eksportija ja importija või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspordihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põhjendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importimise ajal.

[...]”.

2 Algmääruse artikli 8 lõige 9 näeb ette:

„9. Kui kohustuse võtnud osapool rikub kohustust või taganeb sellest või komisjon tühistab kohustuse heakskiitmise, tühistatakse kohustusele antud heakskiit pärast konsulteerimist komisjoni otsusega või vajaduse korral komisjoni määrusega ning hakatakse automaatselt kohaldama komisjoni artikli 7 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt vajadusele nõukogu artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse, kui asjaomasele eksportijale on antud võimalus anda selgitusi, välja arvatud juhul, kui ta ise on kohustusest taganenud. [...]”

3 Algmääruse artikli 11 lõiked 3, 6, 9 ja 10 näevad ette:

„3. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingut ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed

toovad soovitud tulemusi artikli 3 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.

[...]

6. Käesoleva artikli kohased läbivaatamised algatab komisjon pärast konsulteerimist nõuandekomiteega. Kui läbivaatamised seda õigustavad, tunnistab meetmete kehtestamise eest vastutav ühenduse asutus meetmed kehtetuks või jätab need kehtima vastavalt lõikele 2, või tunnistab need kehtetuks, jätab kehtima või teeb neisse muudatused vastavalt lõigetele 3 ja 4. Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jääb menetlus selliste eksportijate suhtes edasi kehtima ja nende puhul võib uurimise automaatselt uuesti algatada asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud teistmise käigus.

[...]

9. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artiklit 17.

10. Komisjon kontrollib kõigis käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates uurimistes ekspordihindade usaldusväärsust kooskõlas artikliga 2. Kui ekspordihind otsustatakse arvestada kooskõlas artikli 2 lõikega 9, ei arvestata selle arvutamisel maha makstud

dumpinguvastaste tollimaksude summat, kui esitatakse vaieldamatud tõendid, et kõnealune tollimaks kajastub nõuetekohaselt edasimüügihindades ja järgnevides ühenduse müügihindades.”

Vaidluse taust

- 4 Hageja MTZ Polyfilms Ltd on India õiguse alusel asutatud äriühing, kes toodab polüetüleentereftalaatkilet, mida ta ekspordib Euroopa Ühendusse ja kolmandatesse riikidesse.
- 5 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 13. augustil 2001 vastu määruse (EÜ) nr 1676/2001, millega kehtestatakse Indiast ja Korea Vabariigist pärineva polüetüleentereftalaatkile impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (EÜT L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 11/38, lk 116). Hageja individuaalseks dumpinguvastase tollimaksu määraks määruse põhjenduse 80 järgi oli 49%.
- 6 22. augusti 2001. aasta otsusega 2001/645/EÜ, millega kiidetakse heaks seoses Indiast ja Korea Vabariigist pärit polüetüleentereftalaatkile impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega pakutud kohustused (EÜT L 227, lk 56), kiitis Euroopa Ühenduste Komisjon heaks hageja ja nelja teise India eksportija pakutud kohustused eksportida polüetüleentereftalaatkilet ühendusse minimaalse impordihinnaga. Minimaalne ekspordihind oli iga eksportija puhul erinev. Nimetatud kohustusi arvestades vabastati hageja ja nelja teise India eksportija toodetud polüetüleentereftalaatkile import ühendusse dumpinguvastasest tollimaksust vastavalt määruse nr 1676/2001 artiklile 2.
- 7 Komisjon algatas 22. novembril 2003 algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel määruse nr 1676/2001 vahepealse osalise läbivaatamise viie minimaalset impordihinda kasutava India eksportija suhtes kohaldatavate meetmete vormi osas. Selle läbivaatamise raames

mentis komisjon eelkõige, et teatud müüdüd tooterühmade mudelivalik ja hinnaerinevus (tooteväärtuste diapason) ning erinevate tooterühmade müügistruktuur on pärast hinnakohustustega kehtestatud minimaalsete impordihindade heakskiitmist märkimisväärselt muutunud. Kuna minimaalsed impordihinnad olid kindlaks määratud esialgse uurimisperioodi jooksul rühmasiseselt tootevaliku ja vastavate väärtuste põhjal, leidis komisjon, et nimetatud muutuste tõttu ei ole minimaalsed impordihinnad „vastavad” ning kohustused „enam sobivad” tasakaalustamaks dumpingu kahjustavat mõju.

- 8 Selle läbivaatamise tulemusena võttis nõukogu 27. veebruaril 2006 vastu määruse (EÜ) nr 365/2006, millega muudetakse määrust nr 1676/2001 ja lõpetatakse muu hulgas Indiast pärineva polüetüleentereftalaatkile (PET-kile) impordi suhtes kohaldatavate subsidiumidevastaste meetmete osaline vahepealne läbivaatamine (ELT L 68, lk 1). Kooskõlas selle määruse põhjendusega 25 tühistati hageja ja nelja teise India eksportija pakutud minimaalsete impordihindade kohustused.
- 9 Komisjon algatas 4. jaanuaril 2005 algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel määruse nr 1676/2001 uue vahepealse osalise läbivaatamise. See läbivaatamine puudutas üksnes viie India minimaalse impordihinna kohustusega eksportija dumpingut ja dumpinguvastase jääktollimaksu määra. Läbivaatamise eesmärk oli kindlaks teha, kas olemasolevaid meetmeid oleks vaja jätkata või tuleks need kõrvaldada või muuta nende taset.
- 10 Selle läbivaatamise tulemusena võttis nõukogu 27. veebruaril 2006 vastu määruse (EÜ) nr 366/2006, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Indiast pärit polüetüleentereftalaatkile impordi suhtes (ELT L 68, lk 6; edaspidi „vaidlustatud määrus”). Hageja individuaalseks dumpinguvastase tollimaksu määraks vaidlustatud määruse järgi oli nüüdsest 18%.

- 11 Selle lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise toetuseks väidab nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 27 sisuliselt, et ekspordihinna kindlaksmääramise raames on läbivaatamise eesmärk kindlaks teha, kas dumpingutase on muutunud ja kas seda muutust saab pidada püsivaks. Selles kontekstis ei saa nõukogu sõnul ekspordihindade kindlaksmääramisel piirduda eksportija varasema käitumise uurimisega. Nõukogu täpsustab, et tuleb kindlaks teha, kas varasemad ühendusse suunatud ekspordi hinnad on tulevaste tõenäoliste ekspordihindade usaldusväärsed näitajad. Ta selgitab, et pidades silmas seda, et hinnakohustused kiideti käesoleval juhul heaks, uuriti seda, kas nimetatud kohustused on mõjutanud varasemaid ekspordihindu nii, et neid ei saa usaldada tulevase ekspordikäitumise prognoosimisel.
- 12 Vaidlustatud määruse põhjendusest 28 nähtub, et uurides müügihindade usaldusväärsust ühendusse suunatud ekspordi puhul asjaomaste India eksportijate poolt, kelle hulgas on ka hageja, analüüsiti neid hindu kohustustekohaste minimaalsete impordihindadega võrreldes. Ka kaaluti, kas iga eksportija kasutatud kaalutud keskmised müügihinnad olid minimaalsetest impordihindadest märkimisväärselt kõrgemad või mitte. Kui ekspordihinnad olid minimaalsetest impordihindadest märkimisväärselt kõrgemad, siis otsustati, et nimetatud ekspordihinnad olid kehtestatud minimaalsetest impordihindadest sõltumatult ning seega usaldusväärsed. Samas kui ekspordihinnad ei olnud piisavalt suuremad minimaalsetest impordihindadest, loeti ekspordihindasid kohustuste poolt mõjutatuks ning seetõttu mitte küllalt usaldusväärseks, et kasutada neid dumpingu arvutamisel algmääruse artikli 2 lõike 8 tähenduses.
- 13 Vaidlustatud määruse põhjenduses 30 on sisuliselt märgitud, et kolme India eksportija, kelle hulgas on ka hageja, ühendusse suunatud ekspordi hinnad olid väga lähedal minimaalsetele impordihindadele ja kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi hinnad olid märgatavalt madalamad ühendusse suunatud ekspordi hindadest, mistõttu on nõukogu sõnul tõenäoline, et hinnakohustuste puudumisel ühtlustatakse ühendusse suunatud ekspordi ja kolmandatesse riikidesse suunatud sama tüüpi toodete hinnad. Seega ei saa nõukogu sõnul nende kolme eksportija ühendusse suunatud ekspordi hindasid kasutada usaldusväärsete ekspordihindade kindlaksmääramiseks algmääruse artikli 2 lõike 8 tähenduses. Vaidlustatud määruse põhjenduse 31 kohaselt otsustati nende eksportijate ekspordihind kindlaks määrata kolmandatesse riikidesse suunatud müügi suhtes kasutatud hindade põhjal.

- 14 Vaidlustatud määruse põhjendustest 33 ja 34 nähtub sisuliselt, et selline pigem kolmandatesse riikidesse kui ühendusse suunatud ekspordi hindade kasutamine ei põhine algmääruse artikli 2 lõigetel 8 ja 9, vaid see on vastavalt selle määruse artikli 11 lõikest 3 tulenevatele läbivaatamise eesmärkidele tingitud vajadusest hinnata, kui tõenäoline on selliste ühendusse suunatud ekspordi hindade püsimine ja järelikult ka dumpingu kordumine tulevikus.
- 15 Vastavalt vaidlustatud määruse põhjendusele 48 määrati dumpingumarginaal iga eksportija suhtes kindlaks kaalutud keskmise normaalväärtuse ja kaalutud keskmise ekspordihinna võrdluse põhjal vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 11. Kui lugeda koos vaidlustatud määruse põhjendusi 49 ja 56, siis on näha, et individuaalsete dumpingumarginaalide märkimisväärne vähenemine õigustab jääktollimaksu muutmist, mille määr oli kindlaks määratud vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 9. Hageja puhul, kelle suhtes määrati ekspordihind kindlaks kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi hindade alusel ühendusse suunatud ekspordi hindade puuduva usaldusväärsuse tõttu, määrati dumpingumarginaali määraks 26,7% (vaidlustatud määruse põhjendused 50 ja 54).
- 16 Vaidlustatud määruse põhjenduste 51–56 kohaselt tugineb see dumpinguvastase jääktollimaksu muutmise peamiselt arusaamale, et vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 on dumpinguga seotud asjaolude muutus võrreldes esialgsel uurimisel esinenud olukorraga oma olemuselt püsiv.

Menetlus ja poolte nõuded

- 17 Hageja esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 19. mail 2006.

18 Viienda koja esimees lubas 13. novembri 2006. aasta määrusega komisjonil nõukogu nõuete toetuseks menetlusse astuda.

19 Pärast seda, kui kohtuasi oli algselt määratud viiendale kojale, määrati see Esimese Astme Kohtu presidendi 6. veebruari 2007. aasta otsusega kolmandale kojale. Kuna Esimese Astme Kohtu kodade koosseis muutus, kuulub ettekandja-kohtunik nüüd kuuenda koja koosseisu, mistõttu käesolev kohtuasi määrati sellele kojale. Kuna ettekandja-kohtunikul ei olnud võimalik käesoleva asja läbivaatamisel osaleda, määras Esimese Astme Kohtu president 17. jaanuari 2008. aasta otsusega kohtuasja kolmandale kojale.

20 Menetlust korraldavate meetmete raames paluti nõukogul vastata kirjalikele küsimustele. Nõukogu täitis selle nõudmise määratud tähtaja jooksul.

21 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 9. detsembri 2008. aasta kohtuistungil.

22 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada vaidlustatud määrus;

- mõista kohtukulud välja nõukogult.

23 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisnõude ulatus

24 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et vaidlustatud määrus määrab lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kindlaks mitme polüetüleenereftalaatkile impordiga tegeleva äriühingu suhtes.

25 Hageja palub tühistada vaidlustatud määruse tervikuna. Oma väidetes ja argumentides vaidlustab ta siiski üksnes tema suhtes ekspordihinna kindlaksmääramise seaduslikkuse.

26 Selles osas tuleb märkida, et ekspordihinna kindlaksmääramise võimalik seadusevastatus puudutab vaidlustatud määruse seaduslikkust üksnes hagejale dumpinguvastase

tollimaksu kehtestamise osas. See ei puuduta aga vaidlustatud määruse teiste osade seaduslikkust, see tähendab teistele selle määruse adressaadiks olnud äriühingutele kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse.

- 27 Samuti tuleneb kohtupraktikast, et kui määrus, mis kehtestab dumpinguvastase tollimaksu, kehtestab mitmele erinevale äriühingule erinevad tollimaksud, puudutavad äriühingut isiklikult vaid need määruse sätted, mis kehtestavad talle konkreetse dumpinguvastase tollimaksu ja määravad kindlaks selle summa, mitte need sätted, mis kehtestavad dumpinguvastase tollimaksu teistele äriühingutele, mis tähendab, et äriühingu hagi on vastuvõetav ainult selle nõude ulatuses, milles palutakse tühistada üksnes teda puudutavad määruse sätted (vt Euroopa Kohtu 15. veebruari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-239/99: Nachi Europe, EKL 2001, lk I-1197, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 28 Nendel asjaoludel ning hageja poolt oma hagiavalduse toetuseks toodud väiteid ja argumente arvestades tuleb tühistamisnõuet tõlgendada nii, et sellega taotletakse vaidlustatud määruse osalist tühistamist üksnes osas, milles hageja suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks.

Sisulised küsimused

- 29 Sisuliselt kritiseerib hageja ekspordi hinna kindlaksmääramise meetodit, mida nõukogu vaidlustatud määruses kasutas. Ta esitab kolm seda meetodit vaidlustavat väidet, millest esimene puudutab algmääruse artikli 2 lõigete 8 ja 9 rikkumist, teine Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisa 1A toodud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu VI artikli rakendamise lepingu (GATT) (EÜT L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189) artikli 2 lõigete 1 ja 3 ning artikli 11 rikkumist ning kolmas õigusliku aluse puudumist ja õiguskindluse põhimõtte rikkumist.

Õigusliku aluse puudumine

30 Esimeses ja teises väites esitab hageja mitu argumenti tõendamaks vaidlustatud määruses hageja ekspordi hinna kindlaksmääramiseks kasutatud meetodi õigusliku aluse puudumist. Esimese Astme Kohus leiab, et neid argumente on otstarbekas uurida koos.

– Poolte argumendid

31 Kolmandas väites, mis puudutab õigusliku aluse puudumist, leiab hageja, et vaidlustatud määruses ei ole nõukogu näidanud ekspordihindade kindlaksmääramisel kasutatud meetodi õiguslikku alust, piirdudes põhjenduses 34 täpsustusega, et see meetod ei põhine algmääruse artikli 2 lõigetel 8 ja 9. Nõukogu nimetab õigusliku alusena selle määruse artikli 11 lõiget 3 esimest korda oma vastuses. Peale selle, et nimetatud sätte kohaselt tuleb igasugune läbivaatamine läbi viia algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel, ei mõjuta see sätte mingil viisil hageja ekspordi hinna kindlakstegemise õigusliku aluse valikut.

32 Esimeses väites, mis puudutab algmääruse artikli 2 lõigete 8 ja 9 rikkumist, väidab hageja esiteks, et ekspordihinna arvutamine toimub nende sätete alusel ja nende sätete kohaldamine vahepealsete läbivaatamiste suhtes on sõnaselgelt ette nähtud algmääruse artikli 11 lõigetes 9 ja 10, ilma et nende läbivaatamiste suhtes kehtiks eriline arvutamise meetod. Hageja leiab seega, et komisjoni poolt läbivaatamisel tehtud tulevikus dumpingumarginaali arvutamise analüüs ei oma tähtsust ega tohiks mõjutada dumpingumarginaali arvutamist. Kokkuvõttes märgib hageja, et algmääruse artikli 11 lõige 3 ei ole kohane õiguslik alus ekspordihinna arvutamiseks, sest see ei sisalda vähimatki teavet, mille alusel saaks kindlaks teha dumpingumarginaali arvutamise meetodit ning mis veelgi olulisem, ekspordihinda.

- 33 Nõukogu väidab, et käesoleval juhul on algmääruse artikli 11 lõige 3 ekspordihinna kindlaksmääramise meetodi kohane õiguslik alus.
- 34 Selle meetodi valiku dikteerib algmääruse artikli 11 lõikes 3 sisalduv nõue kaaluda vahepealse läbivaatamise raames, kas dumpingu asjaolud on oluliselt muutunud. Institutsioonid ei võtnud hageja poolt ühendusse suunatud ekspordi puhul kasutatavat hinda aluseks põhjendusega, et see hind ei peegelda hageja hinnapoliitika püsivat muutust, sest see on kujunenud üksnes minimaalse impordihinna tagajärjel. See järeldus põhineb asjaolul, et hageja ühendusse suunatud ekspordi hinnad olid keskmiselt vaid 7% kõrgemad minimaalsest impordihinnast, samas kui kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi puhul olid vastavad hinnad 12% kõrgemad. Kuna hageja ühendusse suunatud ekspordi hinnad ei olnud kindlaks määratud minimaalsetest impordihindadest sõltumatult, ei saa neid pidada usaldusväärseks ega võtta aluseks ekspordihinna kindlaksmääramisel. „Kõige loogilisem” on seega ekspordihind kindlaks määrata hageja kolmandatesse riikidesse suunatud müügi hindade alusel.
- 35 Hageja argumendi osas, et läbivaatamise suhtes on algmääruse artikli 2 kohaldamine ette nähtud selle direktiivi artikli 11 lõigetes 9 ja 10, leiab nõukogu oma vastuses ühelt poolt, et artikli 11 lõige 9 lubab institutsioonidel juhul, kui asjaolud on muutunud, rakendada läbivaatamisel teistsugust meetodikat võrreldes esialgses uurimises kasutatuga. Nõukogu märgib selles osas, et hinnakohustusega kehtestatud minimaalsete impordihindade mõju uurimisperioodil hageja poolt kasutatud hindadele kujutab endast asjaolude muutumist algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses. Teiselt poolt leiab nõukogu, et artikli 11 lõiked 9 ja 10 ei välista institutsioonide vajadust kindlaks teha, kas dumpingu ja kahju asjaolude muutus on püsiv ja kas see õigustab järelikult meetmete muutmist.
- 36 Nõukogu täpsustab vastuses Esimese Astme Kohtu esitatud kirjalikele küsimustele ja kohtuistungil esitatud märkustes, et ta ei soovi toetada oma kaitseargumente algmääruse artikli 11 lõikele 9 kui käesolevas asjas kasutatud ekspordihinna arvutamise

meetodi õiguslikku alusele, ning tema vastuses esile toodud asjaolude muutumist ei tuleks Esimese Astme Kohtu poolt tõlgendada nii, et see võiks iseenesest õigustada sama määruse artiklis 2 ette nähtud dumpingumarginaali arvutamise meetodist kõrvalekaldumist.

37 Nõukogu leiab lõpuks, et hageja poolt välja toodud tulevikus dumpingu kordumise tõenäosuse analüüsi ja dumpingumarginaali arvutamise eristamine on ekslik, kui võtta arvesse läbivaatamise eesmärki, milleks on kindlaks teha, kas dumpingumarginaalid on muutunud ja kas võimalikke muutusi saab pidada püsivateks, mis õigustaks olemasolevate dumpinguvastaste meetmete kehtetuks tunnistamist või muutmist.

– Esimese Astme Kohtu hinnang

38 Kõigepealt tuleb meenutada, et hageja heidab institutsioonidele ette seda, et hageja ühendusse suunatud ekspordi hindade usaldusväarsuse hindamine ei põhine algmääruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 sätestatud kriteeriumidel. Nõukogu väidab omalt poolt sisuliselt, et algmääruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 ette nähtud meetodist kõrvalekaldumist põhjendab vajadus kontrollida kooskõlas sama määruse artikli 11 lõikega 3 kõikide muutuste püsivust, mis võib olla alus vahepealse läbivaatamise raames olemasolevate meetmete kehtetuks tunnistamisele või muutmisele.

39 Seega tuleb siinkohal uurida, kas algmääruse artikli 11 lõige 3 kujutab endast piisavat õiguslikku alust kaldumaks kõrvale sellistest ekspordihinna kindlaksmääramise kriteeriumidest nagu on sätestatud sama määruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9.

40 Selles osas tuleb märkida, et vaidlustatud määrus võeti vastu algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel läbi viidud vahepealse läbivaatamise tagajärjel ja nimetatud artikli sätete eesmärk on määratleda sellise läbivaatamise algatamise tingimused ning peamised eesmärgid. Artikli 11 lõike 3 teise lõigu kohaselt algatatakse „[v]ahepealne läbivaatamine [...], kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut”. Artikli 11 lõike 3 kolmas lõik näeb ette, et läbivaatamist läbi viies „võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingu ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud”.

41 Käesolevas kohtuasjas ei ole vaidlustatud seda, et nõukogu võis õiguspäraselt tugineda algmääruse artikli 11 lõikele 3 leidmaks, et dumpingu asjaolud on oluliselt muutunud ja – olles kindlaks teinud, et need muutused on püsivad – oli tal õigus järeldada, et muuta tuleb jääktollimaksu (vaidlustatud määruse põhjendus 56). Seevastu ei näe aga selle määruse artikli 11 lõige 3 ette nõukogu pädevust kasutada vahepealse läbivaatamise raames – nagu ta seda käesolevas asjas tegi – ekspordihinna kindlaksmääramise meetodit, mis on vastuolus algmääruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 sätestatud nõuetega, viidates seejuures vajadusele hinnata asjaomaste eksportijate poolt tulevikus kasutatavaid hindu.

42 Algmääruse artikli 11 lõikest 9 tuleneb, et üldreeglina peavad institutsioonid läbivaatamise raames rakendama sama meetoodikat, sealhulgas ekspordihinna kindlaksmääramise meetoodikat algmääruse artikli 2 lõigete 8 ja 9 alusel, nagu dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise tinginud uurimises. Sama säte näeb ette ühe erandi, mille puhul on institutsioonidel lubatud rakendada esialgse uurimisega võrreldes erinevat meetoodikat, seda nimelt üksnes juhul, kui asjaolud on muutunud; seda erandit tuleb aga tõlgendada kitsalt. Lisaks tuleneb algmääruse artikli 11 lõikest 9, et rakendatav meetoodika peab arvesse võtma algmääruse artikli 2 ja artikli 17 sätteid.

- 43 Seega peavad institutsioonid nii vahepealse läbivaatamise kui ka esialgse uurimise raames ekspordihinna kindlaks määrama põhimõtteliselt kooskõlas algmääruse artiklis 2 sätestatud kriteeriumidega.
- 44 Hoolimata sellest, et vaidlustatud määruse põhjenduses 49 on sõnaselgelt mainitud algmääruse artikli 11 lõiget 9 ning vaatamata nõukogu kinnitusele, et hinnakohustusega kehtestatud minimaalsete impordihindade mõjul on hageja ekspordihinna kindlaksmääramist mõjutavad asjaolud tegelikult muutunud, on ta kirjalikus vastuses Esimese Astme Kohtu küsimustele ja kohtuistungil esitatud märkustes selgelt väljendanud soovi mitte tugineda selle määruse artikli 11 lõikes 9 ette nähtud erandile. Vastupidi, esialgses uurimises ekspordihinna kindlaksmääramiseks rakendatud meetodikast ja selle määruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 ette nähtud kriteeriumidest kõrvalekaldumise õigustamiseks piirdub nõukogu viitega selle määruse artikli 11 lõikele 3.
- 45 Tuleb tõdeda, et algmääruse artikli 11 lõige 3 ei tee sõnaselgelt erandit artikli 11 lõikes 9 sätestatud korrast, mille kohaselt tuleb ekspordihinna kindlaksmääramine läbi viia kooskõlas algmääruse artikli 2 lõigetega 8 ja 9.
- 46 Pealegi puudub käesolevas kohtuasjas mis tahes põhjus tõdeda, et algmääruse artikli 11 lõike 3 eesmärk, mis hõlmab vajadusel asjaomaste eksportijate poolt tulevikus kasutatavate hindade analüüsimist, annab asjaomastele institutsioonidele tuletatud pädevuse kasutada sellel analüüsil põhinevat meetodit algmääruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 ette nähtud meetodi asemel.

47 Kohtupraktikast nähtub nimelt, et tuletatud pädevust, mis moodustab EÜ artikli 5 esimeses lõigus sätestatud pädevuse andmise põhimõttest erandi, tuleb tõlgendada kitsalt. Kohtupraktika tunnustab niisugust tuletatud pädevust vaid erandjuhul ja tingimusel, et see on vajalik asutamislepingu või asjaomase alusmääruse normide kasuliku mõju tagamiseks (vt selle kohta Euroopa Kohtu 9. juuli 1987. aasta otsus liidetud kohtuasjades 281/85, 283/85–285/85 ja 287/85: Saksamaa jt vs. komisjon, EKL 1987, lk 3203, punkt 28, ja Esimese Astme Kohtu 17. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-240/04: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 2007, lk II-4035, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

48 Sellega seoses tuleb märkida, et algmääruse artikli 11 lõike 3 kasulik mõju on laiaulatuslikult tagatud seeläbi, et institutsioonidel on lai kaalutusõigus, mis hõlmab võimalust olemasolevate meetmete jätkuva rakendamise vajaduse üle otsustades arvestada võimalust hinnata asjaomaste eksportijate hinnapoliitika arengut tulevikus.

49 Samas, kui juba kord on sellise vajaduse tingimus täidetud ja institutsioonid on otsustanud muuta olemasolevaid meetmeid, on nad uute meetmete kindlaksmääramisel seotud algmääruse artikli 11 lõike 9 sätetega, mis annab neile pädevuse ja määrab sõnaselge kohustuse rakendada sama määruse artiklis 2 ette nähtud meetodit.

50 Sellest tuleneb ühelt poolt, et institutsioonide väidetav võimalus kasutada tuleviku-hinnanguid ei ole vajalik algmääruse artikli 11 lõike 3 kasuliku mõju tagamiseks ja see on isegi välistatud sama määruse artikli 11 lõikega 9, ning teiselt poolt ei saa esimesena nimetatud sättest tulenev väidetav tuletatud pädevus olla ülimuslik teisena nimetatud sättes sõnaselgelt nimetatud pädevuse suhtes, kui vaadelda seda sätet koosmõjus selle määruse artikliga 2.

- 51 Järelikult ei saa algmääruse artikli 11 lõige 3 olla selline õiguslik alus, mis lubab institutsioonidel ekspordihinna kindlaksmääramisel kõrvale kalduda algmääruse artikli 2 lõigetes 8 ja 9 kirjeldatud meetodi rakendamisest. Kuna nõukogu kaldus sellest meetodist kõrvale ja määras ekspordihinna teiste kriteeriumide alusel kui need, mis on nimetatud sätetes ette nähtud, võttis nõukogu vaidlustatud määruse järelikult vastu vääral õiguslikul alusel.
- 52 Järelikult tuleb nõustuda esimese ja kolmanda väitega õigusliku aluse puudumise osas ja seetõttu tühistada vaidlustatud määrus hagejat puudutavas osas, ilma et tuleks kontrollida väiteid 1994. aasta GATT-i VI artikli rakendamise lepingu artikli 2 lõigete 1 ja 3 ning õiguskindluse põhimõtte rikkumise kohta.

Kohtukulud

- 53 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja nõukogult.
- 54 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon, kes astus menetlusse nõukogu toetuseks, ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada nõukogu 27. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 366/2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1676/2001, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Indiast pärit polüetüleentereftalaatkile impordi suhtes osas, milles see kehtestab MTZ Polyfilms Ltd suhtes dumpinguvastase tollimaksu.**
- 2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja MTZ Polyfilmsi kohtukulud. Jätta Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 17. novembril 2009 Luxembourgis.

Allkirjad